

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับเทคนิค
LT และแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Development of Reading Comprehension Skills Using the MIA Learning
Management Approach in Combination with LT Technique and
Practice Exercises for Mathayomsuksa 3 Students
at Suratthani School in Surat Thani Province

โสชญ์ สลวย¹, วิชุนี พันธุ์น้อย²

Sochaya Salauy¹, Wichunee Punnoi²

Corresponding Author E-mail: wichuneepunnoi@gmail.com

Received: 2025-08-05; Revised: 2025-10-30; Accepted: 2025-12-09

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 461 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถที่มีต่อการอ่านจับใจความสำคัญ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า

1) การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญได้ค่าประสิทธิภาพ $E_1 = 72.17$ และ $E_2 = 71.33$ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญก่อน และหลังเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ, การจัดการเรียนรู้แบบ MIA, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT, แบบฝึกทักษะ

¹ นักศึกษาศาสาวิชาภาษาไทย, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹ Student Thai language Program, Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

² Assistant Professor, Thai Language Program Lecturer, Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University

Abstract

The objectives of this study were: 1) to improve reading comprehension skills through the integration of the MIA instructional model, the LT technique, and practice exercises, with a target efficiency of 80/80; 2) to compare students' reading comprehension performance before and after the instructional intervention; and 3) to examine students' satisfaction with the instructional approach. A quantitative research design was employed. The population consisted of 461 Mathayomsuksa 3 students at Surat Thani School during the first semester of the 2024 academic year. A purposive sample of 30 Mathayomsuksa 3/1 students was selected. The research instruments comprised 1) instructional lesson plans, 2) practice exercises, 3) a reading comprehension achievement test, and (4) a student satisfaction questionnaire. Data were analyzed using the mean, standard deviation, and t-test. The results showed that:

1) the efficiency scores of reading comprehension development were $E_1 = 72.17$ and $E_2 = 71.33$, which did not meet the predetermined criterion of 80/80; 2) post-test reading comprehension performance was significantly higher than pre-test performance; and 3) students' satisfaction with the instructional approach was rated at a high level

Keywords: Reading Comprehension skills, MIA Learning Management Approach, LT Technique, Practice Exercises

บทนำ

การอ่านถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของมนุษย์ โดย วราภรณ์ สามโกเศศ (2554: 47-49) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ เพราะการอ่านเป็นการเปิดหน้าต่างและประตูเพื่อให้เกิดการไหลเข้าของความรู้ ยิ่งอ่านมาก ยิ่งอ่านได้หลากหลายภาษาก็ยิ่งมีประตูและหน้าต่างมากยิ่งขึ้น แต่ในปัจจุบันเด็กไทยกลับไม่ให้ความสำคัญ ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2555: 121) ที่กล่าวว่า จากประสบการณ์ในการสอนกลุ่มสาระภาษาไทย พบว่า นักเรียนมีปัญหาในการอ่านจับใจความสำคัญ อาจเนื่องมาจากนักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน จับใจความไม่ได้ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ และจากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ย้อนหลังในปี 2561-2564 พบว่า คะแนนเฉลี่ยลดลงในบางปี ได้แก่ ร้อยละ 58.55 ร้อยละ 48.65 ร้อยละ 59.67 และร้อยละ 52.58 ตามลำดับ

กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญเกี่ยวกับทักษะการอ่านเป็นอย่างมาก โดยได้กำหนดสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ 5 สาระ ได้แก่ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟัง การดู และการพูด 4) หลักการใช้ภาษา และ 5) วรรณคดีและวรรณกรรม รวมถึงกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละระดับชั้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา โดยในสาระที่ 1 “การอ่าน” ถือเป็นสาระสำคัญ แต่ในปัจจุบันยังพบว่าเด็กไทยมีปัญหาทางด้าน การอ่านจำนวนมาก จากการจัดการเรียนการสอนและการศึกษาปัญหาในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ลักษณะ โททอง (2561: 18) อธิบายว่า ผู้เรียนไม่สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ไม่เห็นความจำเป็นของการอ่าน ไม่ชอบการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม หรืออาจเกิดจากรูปแบบการสอนที่เน้นแต่การอ่านจนห้องเรียนขาดความสนุกสนาน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง

ทั้งนี้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญให้ผู้เรียนสูงขึ้น จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องผ่านกิจกรรมที่เป็นระบบ ซึ่ง “แบบฝึกทักษะ” ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การทำความเข้าใจของคำ การอ่านจับใจความ การสรุปประเด็น ตลอดจนการวิเคราะห์โครงสร้างข้อความ แบบฝึกทักษะยังช่วยเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะซ้ำหลายครั้ง (reinforcement) และเป็นสื่อช่วยตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ชัดเจน ผู้เรียนสามารถย้อนทำซ้ำ แก้ไขข้อบกพร่อง และพัฒนากระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจ (mastery learning) ที่ต้องมีแบบฝึกหัดเพียงพอเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ (mastery) ก่อนก้าวสู่ทักษะระดับสูงขึ้น

วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายหนึ่งในหลาย ๆ วิธี คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MIA (Mastery Interaction Application) ตามแนวคิดของ เมอร์ดีอค (Murdoch. 1986: 9-15) ซึ่งเสนอแนวการสอนอ่านที่บูรณาการทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กัน โดยประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง ขั้นที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล ขั้นที่ 6 ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัด ต่อขึ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท และขั้นที่ 7 ขั้นการประเมินผลและแก้ไข จะเห็นได้ว่าขั้นที่เกี่ยวข้องกับ “แบบฝึกทักษะ” คือขั้นที่ 6 ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการฝึกให้ผู้เรียนจัดโครงสร้างข้อความ จับใจความ และสรุปประเด็นจากสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งผ่านการลงมือปฏิบัติจริง นอกจากนี้ กระบวนการของ MIA ยังสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together Technique: LT) ของ Johnson, & Johnson (1994: 105-107) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปราย และช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม โดยเฉพาะการร่วมกันทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนวิธีคิด เปรียบเทียบคำตอบ และตรวจสอบความเข้าใจซึ่งกันและกัน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer learning) และสร้างความมั่นใจในการอ่านจับใจความสำคัญมากยิ่งขึ้น

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และสามารถนำทักษะดังกล่าวไปต่อยอดในการอ่านระดับที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ของผู้เรียนระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ

การทบทวนวรรณกรรม

1. การอ่าน

การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากข้อความหรือถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ปรากฏหรือปรากฏในรูปสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถแปลความหมายหรือตีความหมายได้ (วัฒนะ บุญจับ. 2541: 100) โดย การอ่านมีความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เนื่องจากการอ่านทำให้ผู้อ่านแตกฉานในคลังคำซึ่งนำไปสู่ความคิด คนอ่านมากก็จะมีคลังคำหรือคำศัพท์มาก ซึ่งอาศัยภาษาประกอบด้วยคลังคำเหล่านี้ และเป็นเครื่องมือบรรยาย คนที่อ่านและดูดซับข้อมูล และสามารถจัดระบบข้อมูลที่ได้รับมาได้อย่างดีจึงมีความคิดที่เป็นระบบจนสามารถสื่อสารออกมาได้ชัดเจน ซึ่งตรงข้ามกับคนอ่านหนังสือไม่ออกที่ประสบความยากลำบากในการบรรยายความรู้สึกของตนเอง และมักไม่สามารถนำเสนอความคิดของตนเองอย่างแตกฉาน และเป็นระบบได้ (วารกรณ์ สามโกเศศ. 2554: 8) ซึ่ง วัฒนะ บุญจับ (2541: 101) และฟองจันทร์ สุขยิ่ง, และคณะ (2553: 10) กล่าวว่า การอ่านมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1. ผู้อ่าน 2. สาร หรือหนังสือ เป็นเนื้อหาเรื่องราวต่าง ๆ 3. ความหมาย ของคำ 4. การเลือกความหมายของคำให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของผู้เขียน และ 5. การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถแปรความหมายหรือตีความได้ โดยการอ่านเป็นการพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ผู้ที่อ่านมากก็จะทำให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีคลังคำศัพท์มาก สามารถที่จะใช้ความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ การเรียนรู้ และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. การอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อหาแนวคิดสำคัญของเรื่องอันเป็นแก่นสารหรือหัวใจของเรื่องซึ่งผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้ทราบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้โดยต้องแยกออกจากใจความรอง ซึ่งเป็นรายละเอียดเพื่อสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือเรียกอีกอย่างว่าพลความ (สุปานี พัดทอง, 2555: 5-6) ซึ่งการอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การอ่านในระดับสูง ๆ ขึ้นไป เป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวสามารถลำดับเรื่อง เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง จดจำเรื่องและนำไปถ่ายทอดได้ การอ่านจับใจความสำคัญทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาของงานเขียนได้ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้แสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์หรือวิจารณ์ที่ถูกต้องต่อไป จึงเป็นทักษะควรฝึกให้มีความชำนาญ เพื่อที่จะได้สะสมประสบการณ์ให้เกิดความคิดที่กว้างขวางและเข้าใจเรื่องที่ย่านอย่างรวดเร็วกว่า (ศศิธร สุริยวงศ์, 2556: 15-17)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญหลักของข้อความ หรือเรื่องที่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนและมนุษย์เนื่องจากการเพิ่มพูนความรู้ สติปัญญา หากอ่านแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ก็เสมือนว่าการอ่านนั้นล้มเหลว เพราะไม่สามารถนำความรู้ที่อ่านไปใช้ประโยชน์ หรือจดจำความรู้ที่ได้อ่านไปใช้ในอนาคตได้

3. การจัดการเรียนรู้แบบ MIA

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA (Mastery Interaction Application) เป็นการเน้นการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กันไป เพราะการสอนที่แยกแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาด ถือว่าไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน เป็นผู้รอบรู้ทางภาษา (Murdoch, 1986: 9) โดยอมร ธนาชัยกำจร (2566: 23) กล่าวว่า การสอนอ่านตามหลักการของเมอร์ต็อคเป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็นโดยเฉพาะกระบวนการคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วให้ร่วมกันอภิปราย โดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับแก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขึ้นกระตุนและเร้าความสนใจ 2) ขึ้นทำความเข้าใจเนื้อหา 3) ขั้นตอนในการอ่านเนื้อเรื่อง 4) ขึ้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง 5) ขึ้นถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ 6) การทำแบบฝึกหัดต่อขึ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท 7) ขึ้นประเมินและแก้ไข ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินในขั้นตอนสุดท้ายโดยใช้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรม (เสาวนีย์ ธนะสาร, 2553: 57, อรพัทธ์ ศิริแสง, 2558: 39, ออมร ธนาชัยกำจร, 2566: 27)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็นเทคนิคที่เริ่มต้นจากเมอร์ต็อค ซึ่งเป็นเทคนิคที่เน้นการจัดการจัดการเรียนการสอนที่ผสมกันระหว่าง การฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กันไป เพื่อให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการคิด โดยมีขั้นตอนในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ทั้งสิ้น 7 ขั้นตอน

4. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

ไสว พักขาว (2542: 135) สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ (2546: 90) สุจินดา นวนแก้ว (2565: 37) และจุฑามาส ทัดนา (2566: 41) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Learning Together Technique: LT) ไว้อย่างสอดคล้องกันว่า เป็นการสอนที่จัดกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 6 คน ซึ่งสมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ผู้สอนสอนทักษะการทำงานกลุ่ม และประเมินการทำงานกลุ่มของผู้เรียน เป็นเทคนิคการจัดการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนในกลุ่มได้รับฝึกปฏิบัติ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงานจนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอนหรือแลกเปลี่ยนกันตรวจกับกลุ่มอื่น ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขึ้นเตรียมความพร้อม ทบทวนความรู้ และแบ่งกลุ่ม 2) ขึ้นสอน อธิบายสาระความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้อง 3) ขึ้นกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันฝึกปฏิบัติกิจกรรม และ 4) ขึ้นสรุปและให้รางวัลกลุ่มที่ประสบผลสำเร็จสูงสุด ครู-นักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ซึ่งให้ความสำคัญกับการแบ่งหน้าที่กับสมาชิกภายในกลุ่มให้มีหน้าที่ในการรับผิดชอบ และนำไปสู่ผลงานของกลุ่ม หรือความสำเร็จของกลุ่ม มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน

5. การประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556: 10) ให้ความหมายและวิธีการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ (Efficiency) การเรียนรู้ หมายถึง ค่าตัวเลขที่แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนที่สร้างขึ้น กำหนดค่าเป็น ตัวเลขที่ผู้สอนคาดหวังจากผลการทดสอบของผู้เรียนระหว่างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (E1) ต่อประสิทธิภาพ ของผลการทดสอบของผู้เรียนเมื่อเรียนจบทุกกิจกรรมตามแผนที่สร้างไว้ (E2) แสดงด้วยค่า $E1 / E2$ ตามเกณฑ์ที่ผู้สอน คาดหวัง 80/80 คำนวณจากสูตรค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ สำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

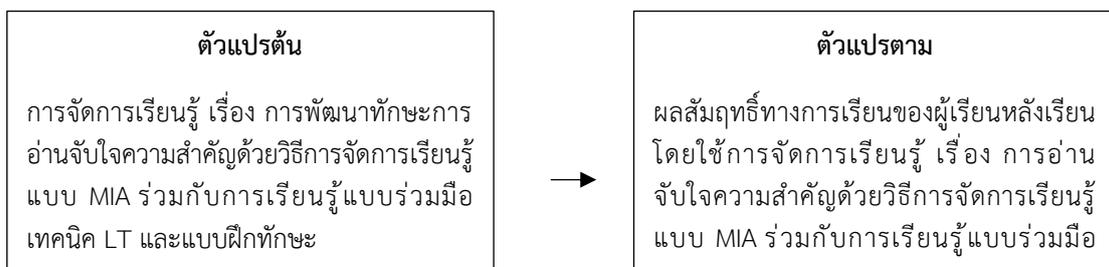
$$\text{สูตร } E_1 = \frac{x}{T_x} \times 100$$

โดย E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 X = คะแนนรวมของแบบทดสอบระหว่างเรียน
 T_x = คะแนนเต็มของแบบทดสอบทุกชิ้นรวมกัน

$$\text{และ } E_2 = \frac{y}{T_y} \times 100$$

โดย E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 y = คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 T_y = คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 461 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purpose Random Sampling) พิจารณาจากความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 แผน 4 คาบ ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จับใจความสำคัญ “พระบรมราโชวาท” 2 ชั่วโมง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 จับใจความ “บทความสั้น ๆ” 2 ชั่วโมง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษา และความเที่ยงตรงของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ความชัดเจนความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.96

2. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 6 ชุด เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.99

3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่มีต่อการอ่านจับใจความสำคัญแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.98

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ แบบอัตนัย จำนวน 15 ข้อ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.98

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ผู้วิจัยมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจากการสังเกตการณ์สอน และการสอบถามปัญหาจากครูผู้สอน
1.2 ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
1.3 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ ตรวจให้คะแนน และบันทึกผลคะแนนของนักเรียนเป็นรายบุคคลเก็บไว้

1.4 ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.5 ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Post-test) จำนวน 20 ข้อ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ตรวจแบบทดสอบ รวบรวมและบันทึกคะแนนของนักเรียนแบบรายบุคคล เพื่อนำผลคะแนนที่ได้ไปใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.6 นักเรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน โดยใช้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าประสิทธิภาพ 80/80

2.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมกับข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (IOC) เท่ากับ 0.98 ในการวิเคราะห์

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ (t-test) เท่ากับ 9.51

2.3 การศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรความหมาย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ $E_1 = 72.17$ $E_2 = 71.33$ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน หรือ 80/80

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (20)	คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (20)	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (20)
คะแนนรวม	327	433	428
คะแนนเฉลี่ย	10.90	14.43	14.27
ค่าร้อยละ	54.50	$E_1 = 72.17$	$E_2 = 71.33$

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ของผู้เรียนระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ

การทดสอบ	N	\bar{x}	SD	t
ก่อนเรียน	30	10.90	1.94	9.51**
หลังเรียน	30	14.27	1.91	

หมายเหตุ ** $p < .05$

3. ผลระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16 ซึ่งข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 11 สื่อมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ มีค่า $\bar{x} = 4.83$ และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 9 ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน มีค่า $\bar{x} = 3.90$

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ (n=30)

รายการ	\bar{x}	SD	ความหมาย	อันดับ
ด้านเนื้อหา				
1. เนื้อหาที่น่าสนใจ	4.37	0.81	มาก	8
2. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	4.17	0.95	มาก	10

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
3. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.37	0.67	มาก	8
4. มีการสื่อความหมายชัดเจนทั้งภาพและข้อความในเนื้อหา	4.52	0.97	มากที่สุด	6
5. เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด	4.47	0.86	มาก	7
ด้านบทบาทครูผู้สอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
6. ครูมีการเตรียมการสอน	4.52	0.97	มากที่สุด	6
7. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล	4.80	0.55	มากที่สุด	2
8. ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย	4.70	0.60	มากที่สุด	3
9. ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	3.90	1.12	มาก	11
10. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสอดคล้องกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	4.47	0.90	มาก	7
ด้านสื่อการสอนและนวัตกรรมสำหรับการเรียนรู้				
11. สื่อมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	4.83	0.53	มากที่สุด	1
12. สื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย และสามารถจดจำได้นาน	4.33	0.84	มาก	9
1.3 สื่อกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด	4.67	0.71	มากที่สุด	4
1.4 สื่อสร้างความสนใจ ให้เกิดการใฝ่รู้ ในเรื่องราวที่ต้องศึกษา	4.53	0.78	มากที่สุด	5
1.5 สื่อมีการประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม	4.53	0.73	มากที่สุด	5
รวม	4.47	0.16	มาก	

อภิปรายผล

1. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ $E_1 = 72.17$ $E_2 = 71.33$ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน หรือ 80/80 แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ใกล้เคียง แสดงให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับหนึ่งต่อการส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียน เมื่อวิเคราะห์ตามหลักการของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) การประเมินแบบ E_1 / E_2 มุ่งสะท้อน “ความสอดคล้องระหว่างกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง” หากผู้เรียนไม่สามารถทำแบบฝึกทักษะได้ครบถ้วนหรือไม่สามารถทำตามเวลา ค่าประสิทธิภาพย่อมลดลง แม้สื่อหรือกิจกรรมจะออกแบบดีเพียงใด ซึ่งตรงกับข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ที่พบว่าผู้เรียนบางส่วนมีความล่าช้าในการทำกิจกรรมส่งผลให้คะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนไม่สูงเท่าที่คาดหวัง ในด้านการทำงานกลุ่ม ผลลัพธ์สอดคล้องกับงานศึกษาของ Gillies (2016) ซึ่งระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะเกิดประสิทธิผลสูงเมื่อสมาชิกภายในกลุ่มมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ หากผู้เรียนบางคนไม่ร่วมมือหรือขาดทักษะพื้นฐานเพียงพอ ผลลัพธ์โดยรวมของกลุ่มย่อมลดลง ปัจจัยดังกล่าวจึงอาจมีผลต่อค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 ในงานวิจัยนี้เช่นกัน แม้ค่าประสิทธิภาพจะไม่ถึงเกณฑ์ แต่การที่ผลลัพธ์อยู่ในระดับใกล้เคียง แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้จริง เพียงแต่จำเป็นต้องมีการจัดสรรเวลาเพิ่มเติม การออกแบบงานให้เหมาะสมกับช่วงความสามารถของผู้เรียน และอาจต้องมีการฝึกเตรียมก่อนการทำงานกลุ่ม เพื่อให้เกิดผลเชิงประสิทธิผลมากขึ้นในครั้งต่อไป ดังที่งานวิจัยของ วิลาสินี เวียงอินทร์ (2561) ได้กล่าวว่า การสอนด้วยเทคนิค LT ช่วยส่งเสริมการมีทักษะกระบวนการกลุ่มเพิ่มขึ้น ผู้เรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นการสร้างความรับผิดชอบต่อการทำงานร่วมกัน เพราะมีการร่วมมืออภิปรายความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อบรรลุความสำเร็จ

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.90 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 14.27 สะท้อนว่าการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพรูปแบบ MIA ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนรู้แบบลำดับขั้นมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นกระตุ้นและสร้างความสนใจ 2) ชั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง 3) ชั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง 4) ชั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง 5) ชั้นถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ 6) การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเคราะ 7) ชั้นประเมินและแก้ไข ซึ่งช่วยให้ผู้เรียน “ค่อย ๆ สร้างความเข้าใจจากพื้นฐานไปสู่การวิเคราะห์เชิงลึก” กระบวนการเช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Murdoch (1986) ที่อธิบายว่า การบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนร่วมกันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่ยั่งยืนและสามารถจับประเด็นจากข้อความได้ดีขึ้น นอกจากนี้ การอ่านที่ใช้ขั้นตอนวิเคราะห์และถ่ายโอนข้อมูลสอดคล้องกับแนวคิดของ Grabe, & Stoller (2020) ซึ่งชี้ว่าผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจเชิงลึกกว่าการอ่านทั่วไป หากกิจกรรมการอ่านถูกออกแบบให้ผู้เรียนต้องวิเคราะห์ สรุปเนื้อหา และแปลงข้อมูลไปยังรูปแบบอื่น การจัดกิจกรรมในรูปแบบนี้ในงานวิจัยจึงเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความอย่างแท้จริง สำหรับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (LT) การทำงานร่วมกันทำให้ผู้เรียนมีโอกาสอภิปราย เปรียบเทียบความเข้าใจ และสนับสนุนกันในกลุ่ม ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านปฏิสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ Johnson, & Johnson (1989) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเพิ่มความเข้าใจเชิงลึกและพัฒนาการคิดวิเคราะห์ได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบเดี่ยว ดังนั้น ความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญของคะแนนหลังเรียนจึงเป็นผลจากการประสานพลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่เป็นระบบและมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนร่วมด้วย

3. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านความสอดคล้องของสื่อและแบบฝึกทักษะกับตัวชี้วัดการเรียนรู้ ซึ่งบ่งชี้ว่าการออกแบบกิจกรรมมีความชัดเจนเป็นระบบ และตอบสนองต่อเป้าหมายการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม หลักการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Seel, & Glasgow (1990) ที่เสนอว่าการออกแบบแบบฝึกหัดและสื่อการเรียนการสอนที่ดีต้องอิงกับจุดประสงค์การเรียนรู้และลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและมีแรงจูงใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนความพึงพอใจในงานวิจัยนี้ที่ผู้เรียนเห็นว่า สื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนขึ้น งานวิจัยของ ลักขณา โททอง (2561) ระบุว่าแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความที่ออกแบบโดยยึดตัวชี้วัดสามารถช่วยผู้เรียนพัฒนาองค์ความรู้และสร้างความมั่นใจในการเรียน เกิดองค์ความรู้ทักษะชีวิต เกิดความสนุกสนาน มีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเองจนประสบความสำเร็จ และนักเรียนได้นำเสนอชิ้นงาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจสำคัญมีความพึงพอใจสูงต่อการจัดการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถทำกิจกรรมตามเวลา ส่งผลให้มีความกังวลและการมีส่วนร่วมต่ำลง ความแตกต่างด้านความพร้อม ความเร็วในการอ่าน หรือความมั่นใจของผู้เรียน ส่งผลต่อคุณภาพการทำงานกลุ่มและประสบการณ์การเรียนรู้โดยรวม ดังนั้น แม้ว่าความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับสูง แต่ผลวิจัยสะท้อนความจำเป็นในการปรับวิธีการจัดกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น รวมทั้งการเสริมความช่วยเหลือสำหรับผู้เรียนที่มีความพร้อมน้อย เพื่อให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะสามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนในหลาย ๆ ช่วงวัยแต่ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความยากง่ายของแบบฝึกทักษะ และเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

1.2 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT และแบบฝึกทักษะเป็นการจัดการเรียนที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมโดยใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสมาชิกภายในกลุ่ม ดังนั้นจึงไม่เหมาะสมต่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการการควบคุมดูแลจากครูผู้สอนมากกว่า

1.3 ควรมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Instructional Design) ที่ส่งเสริมให้ครูสามารถติดตาม พัฒนา และให้คำแนะนำรายบุคคลได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่องมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะให้มีความน่าสนใจมากขึ้น เนื่องจากแบบฝึกมีความมากจนเกินไปทำให้ในตอนนี้นักเรียนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร จึงควรปรับแบบฝึกบางชิ้นให้อยู่ในรูปแบบของการทำกิจกรรมภายในห้อง

2.2 ควรใช้เครื่องมือวิจัยที่มีความหลากหลายมากขึ้น

2.3 ควรมีการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถสร้างความสนใจ นักเรียนทุกคนได้ เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ยังไม่เห็นนักเรียนบางส่วนที่ไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมทำให้ขาดโอกาสในการทำกิจกรรมบางส่วน

เอกสารอ้างอิง

- จุฑามาส ทศนา. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (LT) ร่วมกับผังกราฟิกวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 5(1): 5 – 20.
- พงษ์จันทร์ สุขยิ่ง, และคณะ. (2553). ศิลปะการอ่านอย่างมีอาชีพ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ปันรู้.
- ลักขณา โททอง (2561). การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิดประกอบแบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรากรณ์ สามโกเศศ. (2554). โลกนี้ไม่มีอะไรฟรี 7 สนุกกับของไม่ฟรี. กรุงเทพฯ: มติชน.
- วัฒน์ บุญจับ. (2541). ศาสตร์แห่งการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- วิลาสินี เวียงอินทร์. (2561). การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยใช้เทคนิคแอลทีร่วมกับสื่อสังคมระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศศิธร สุริยวงศ์. (2556). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2555). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.
- สุจินดา นวนแก้ว. (2565). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินทางการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาณี พัดทอง. (2555). การใช้ภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2546). 19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสาวนีย์ ณะสาร. (2553). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการอ่านตามแนว การสอนแบบบูรณาการของมอร์ติค. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไสว พักขาว. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- อมร ธนาชัยกำจร. (2566). การใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ติค (MIA) ร่วมกับการ์ตูนขาดก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- Gillies, R. M. (2016). **Cooperative learning: Review of research and practice**. In R. M. Gillies (Ed.), *The Oxford handbook of collaborative learning and social cognition* (pp. 275-290). Oxford University Press.
- Grabe, W., & Stoller, F. L. (2020). **Teaching and researching reading** (3rd ed.). New York: Routledge.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1989). **Cooperation and competition: Theory and Research**. Edina, Minnesota: Interaction Book Company.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1994). **Learning Together and Alone: Cooperative and Individualistic Learning**. (4th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Murdoch, George S. (1986). "A More Integrated Approach to the Teaching of Reading". **English Teaching Forum**. 34(1): 9-15.
- Seels, B., & Glasgow, Z. (1990). **Exercises in Instructional Design**. Columbus, OH: Merrill.